

ESPLAIS LITERARIS

IDEARI

ELS ESTUDIANTS

Són la primavera de l'estiu. Un estol de jovenets vencedors o vençuts, camins de la llibertat, que corren i salten bojament, invadint-ho tot. Fins s'atreveixen a exhalar la frisança que els mantenia blanquívols en la Universitat, amb l'esclat atrevit d'un mot pertorbador a la primera modisteta que passa fragant com un petal de mareselva.

Anatole France de tornar-los a veure els hi repetiria, que són els rebels de la doble evolució, i els aconsellaria que no prenguessin mai la vida com un negoci, que sempre els hi acabaria per resultar un mal negoci, i que tot es perd el dia de la liquidació. Mes ells no creient demà trobar-se amb la materialitat dels homes i en els moments que pels resultats s'ha de conèixer l'aplicació que han tingut, fugirien rient, casi amb riure sàdic, sempre bonic per la mueca juvenívola que s'hi retrata.

Quasi tots ells les vacances els hi serveixen per caure a la trampa d'unes amoretetes i, ¡oh quin amor!... Una naturalesa verge que es desborda intensament, bojament, a la delícia, al frenesí d'aimar, abandonant a l'oblit els pares i els llibres, els altres pares, els uns de la vida i els altres del saber, i això que uns i altres tan l'estimen.

Heus-aquí, que l'endemà al cap-vespre, a la llum de la lluna sota l'espilleig diví de les aigües quietes que tots somniadors i romàntics viuen el film silent de la evocació amorosa amb un Himalaia dil·lusions.

Així tots, enmig d'aquet èxtasi veuen passar les vacances fugaçment, i en la que els vençuts en els examens escolars han sigut els vencedors en humorístics exàmens de l'amor, disposats a passar-se la xicota, els títols i els llibres els uns als altres amicalment.

L'estudiant és per excel·lència un comunista sense engany.

Ell sense unes amoretetes, sense una rebeldia, sense un suspens no tindria cap fons i aquest és el de la seva bohèmia... en la joventut.

JOAQUIM GRAS QUERA

SANT CELONI

Sota un cel d'explendorosa claretat, que nostres cors alegra, nostra Vila majestuosa els seus bells casals exten. Com vetllant a una regina, el Montseny li fa la guàrdia i la prada maragdalena li omple de perfum l'ambient. El Tordera, besant-li les plantes amorós, li ofereix un bell i llarg cant preat, un cant diví, que ressona vigorós en mig la grandiositat.

Es menys gran que Barcelona
i és la capital del Montseny,
far que orientació li dona
del progrés amb tot son seny.
Vila triomfant, que fas del treball
com si diguessim una religió,
prospera i agranda't, sense un fall
i junt amb tu creixi la germanò.

JOSEP PRAT PUIG

Perquè t'estimo!

Perquè t'estimo i ets la vida per mi.
Perquè t'estimo!..., ja res més sabria dir.

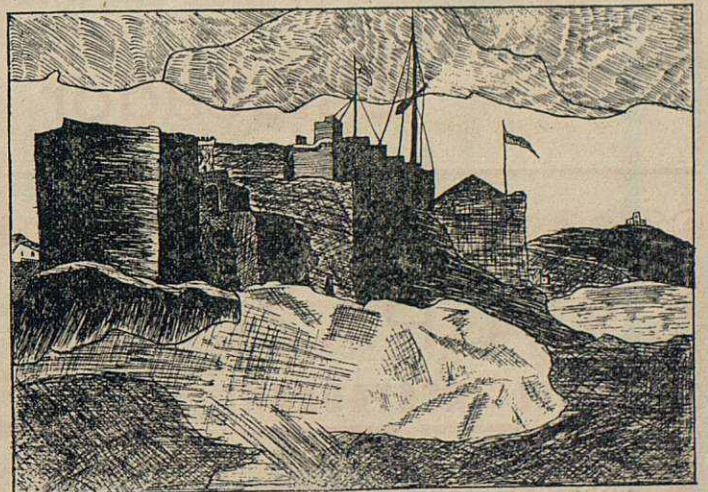
Però coses molt belles
aimo dir-te aprop meu
...ben aprop meu.
Cantar-te l'amor
amb que tu em meravelles,
blanc com la neu.

Que el teu amor, estimada,
és per a mi la flor milló;
és oreig vivificant de matinada,
llum que m'embauma d'il·lusió.

Perquè t'estimo i ets la vida per a mi.
Perquè t'estimo!..., i res més et se dir.

IGNASI PAPIOL MORA

Els Petits Artistes

JJAS

Dibuix a ploma, representant el Castell dels Guzmans a Tarifa, de l'alumne J. Jas, que també figurava en l'Exposició escolar.